

Tastesen (S):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ophævelse af lov om dødsstraf for visse handlinger begået under krig eller fjendtlig besættelse samt om ændring af militær straffelov.

(Lovforslag nr. L 93).

Jeg skal i øvrigt henvise til lovforslagets tekst og de bemærkninger, som ledsager det.

Arbejdsministeren (Auken):

Jeg skal herved tillade mig for folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Dagpengeydelsens varighed).

(Lovforslag nr. L 95).

Forslagets baggrund er den fortsat meget vanskelige beskæftigelsessituation. Beskæftigelseskrisen har nu varet så længe, at et meget stort antal mennesker er ramt ikke alene af arbejdsløshed, men af langvarig ledighed, som medfører dels en vanskelig aktuel situation, dels vanskeligheder med igen at tilpasse sig arbejdslivets krav. Samtidig er der nogle grupper, som har meget svært ved overhovedet at få en rimelig tilknytning til arbejdsmarkedet – det drejer sig navnlig om de unge og kvinderne.

Det er regeringens opfattelse, at dette problem er blandt de aller alvorligste i samfundet i dag, og at alle egnede midler må tages i brug gennem en aktiv erhvervs- og beskæftigelsespolitik for at give de langtidsarbejdsløse en reel mulighed for at vende tilbage til arbejdslivet.

Det må nok erkendes, at regeringen ved formuleringen af den hidtidige erhvervs- og beskæftigelsespolitik har været tilbøjelig til at undervurdere de langtidsarbejdsløses problemer, og at vi derfor først nu er ved at komme i gang med den egentlige politik for at løse disse problemer.

Jeg skal dog pege på, at de øgede bevillinger til arbejdsmarkedsuddannelserne, beskæftigelsesarbejder og en forstærket AF-indsats også i høj grad har taget sigte på at gavne de langtidsledige. Jeg skal også pege på, at arbejdsministeriet flere gange har sørget for, at AF fortrinsvis søger anvist langtidsledige arbejde.

Det er klart, at der nu ved regeringens beskæftigelsesplan og augustforliget i år gennem tilslutning fra flere partier i folketinget blev skabt mulighed dels for øget indsats, dels for en fremtidig mere koordineret planlægning. Jeg tænker her på kurserne for langtidsledige og kvinder, oprettelsen af et beskæftigelsessekretariat i arbejdsministeriet og ikke mindst den særlige kommunale indsats for langtidsarbejdsløse unge, hvor der er givet mulighed for løntilskud til private virksomheder.

Der er således – som også beskrevet i bemærkningerne til forslaget – allerede iværksat en lang række foranstaltninger til bekæmpelse af ledighedsproblemerne. Det er imidlertid bydende nødvendigt, at denne indsats udbygges med foranstaltninger specielt rettet mod langtidsledighedens problemer.

Det er derfor regeringens hensigt at opstille et program specielt med henblik på de langtidsledige, og dette programs indhold er skitseret i forslagens bemærkninger. Det er nævnt, at der i den samlede plan vil indgå uddannelse, beskæftigelsesarbejder og arbejdsformidling. Det er klart, at der i den nøjere planlægning vil blive lagt vægt på erfaringerne fra de foranstaltninger, som allerede er i gang; således må det nævnes, at erfaringerne fra de erhvervsintroducerende kurser for unge (EIFU-kurserne) er særdeles lovende, idet ikke mindre end halvdelen af deltagerne indtil nu er kommet i arbejde.

Hvis løntilskudsordningerne for unge viser sig at have tilsvarende gode resultater, må det alvorligt overvejes at udvide denne ordning til også at omfatte andre grupper. Ganske vist er løntilskudsordninger meget problemfyldte, men ledigheden er et så alvorligt problem, at vi ikke kan tillade os at se væk fra noget acceptabelt middel til at bekæmpe den. Det er naturligvis klart, at noget sådant ikke vil blive søgt gennemført uden nøje forhandlinger med arbejdsmarkedets parter.

Det vil også blive overvejet og forhandlet med kommunerne, om det er muligt at overføre medindflydelsen og det medansvar, som gennem loven om ekstraordinære beskæftigelsesfremmende foranstaltninger af 14. september 1977 blev givet kommuner og amtskommuner for unge arbejdsløse, til også at omfatte de langtidsledige. Det er jo naturligt, at kommunerne, hvis initiativer på så mange andre områder har betydning for folks tilvæ-